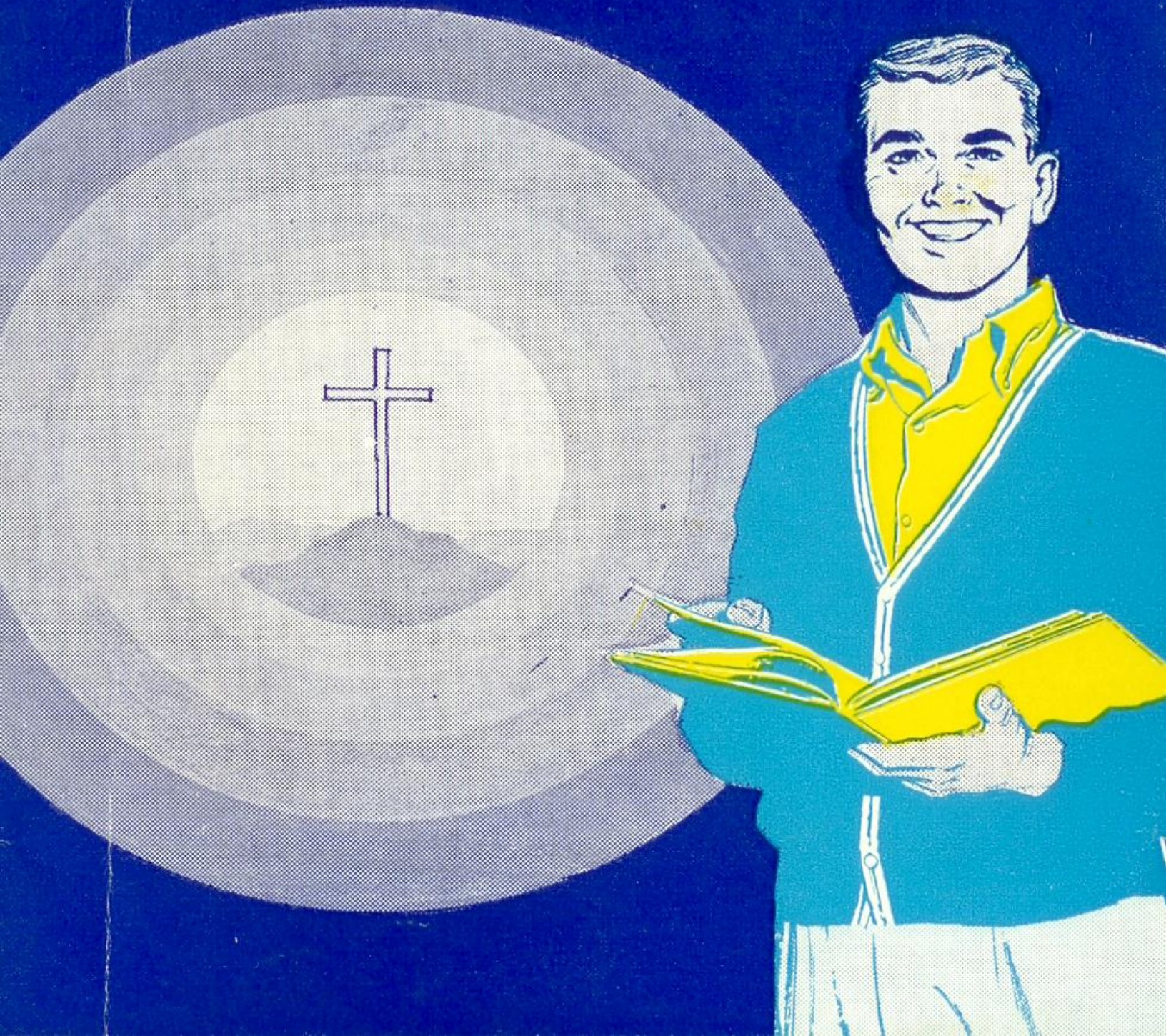

ความรอด

เป็นสิ่งที่แน่นอน

ความรอดเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน

โดย

อาจารย์วิลสัน วาง

จัดพิมพ์และจำหน่าย โดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฏิบัติ

นครหลวง ๗, 4

คำนำ

การที่เราจัดพิมพ์หนังสือ “ความรอดเป็นสิ่งที่แน่นอน” ขึ้นอีก ก็เพราะเห็นว่าเป็นหนังสือที่มีประโยชน์สำหรับคริสเตียนอย่างมากยิ่งเล่มหนึ่ง เพราะ “ความรอด” เป็นเรื่องของชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณอันลึกซึ้ง น้อยคนนักที่จะเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ อนึ่งในบรรดาวรรณกรรมคริสเตียนทั้งหลาย ที่พิมพ์ออกเผยแพร่สู่ประชาชน ก็มักจะจัดเรื่องนี้ไว้เป็นเพียงส่วนประกอบ อันเป็นบทความสั้น ๆ ไม่อาจให้ความกระจ่างแก่ผู้อ่านได้ตามสมควร

ฉะนั้นการที่ท่าน อาจารย์ยิวีสัน วาง ได้เรียบเรียงไว้ เป็นเอกเทศเช่นนี้ จึงตรงกับวัตถุประสงค์ของเรา และเป็นการตอบสนองความต้องการของท่านผู้อ่านทั้งหลาย เป็นอย่างดี

ขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่าน จงได้รับพระพรและดวงปัญญาอันรุ่งโรจน์จากพระเจ้าโดยทั่วหน้ากัน

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
1. เราต้องการความรอดเพราะว่า.....	6
2. ทางแห่งความรอด	7
3. เรารู้ว่าเราได้รับความรอดแล้ว.....	8
4. เราได้รับความรอดเมื่อใด?	9
5. ความรอดมิใช่ผลของการประพฤติ	10
6. พระสัญญาที่เกี่ยวกับความรอด	12
7. คำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์	13
8. ชีวิตใหม่	14
9. ความรอดต่างกับชัยชนะ	15
10. ความรอดต่างกับบำเหน็จ	17
11. ความรอดเป็นสิ่งที่ยั่งยืนนิรันดร.....	18
12. เราได้รับประโยชน์อะไรจากการที่รู้ว่าได้รับความรอดแล้ว?	19

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์จักรสานทวงศ์ 367/18-19
สามแยกไฟฉาย นครหลวงกรุงเทพธนบุรี โทร. 671145
นายเล็ก ไชยเทอดธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. 2515

1. เราต้องการความรอดเพราะว่า.....

“คนทั้งปวงได้ทำผิดทุกคน และขาดการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า” (โรม 3:23)

“ค่าจ้างของความบาปนั้นคือความตาย” (โรม 6:23)

พระธรรมสองข้อนี้สอนให้เราเห็นว่า มนุษย์ทุกคนล้วนแต่เป็นคนบาป ขาดจากถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า จึงทำให้เสื่อมจากพระสง่าราศีของพระองค์ ไม่เพียงแต่เท่านั้น ผลของการทำบาปทำให้เราต้องพลัดพรากจากพระองค์ และต้องชดใช้ผลของการกระทำบาปด้วยความตายอันนิรันดร์ แม้ว่าพระเจ้าจะทรงเปี่ยมไปด้วยความเมตตาปราณีสักเพียงใด แต่พระองค์ก็จะต้องดำรงอยู่ในความเที่ยงธรรม กล่าวคือจะต้องลงโทษคนบาปเสมอไปจะบิดเบือนโดยมิชอบไม่ได้ แม้ผู้พิพากษาฝ่ายโลกก็ยังต้องรักษาความยุติธรรม อย่างดีที่สุดอยู่แล้ว ฉะนั้นในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้า ทรงเป็นผู้พิพากษาโลก จึงจำต้องดำรงอยู่ในความยุติธรรมยิ่งกว่านั้นอีกมากนัก พระองค์ทรงตรัสว่า “วิญญาณที่ทำชั่วต้องตาย” ไม่มีใครหนีการลงโทษของพระเจ้าได้ เราผู้ประกาศพระกิตติคุณขอเตือนท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าว่า ใครทำชั่วต้องพินาศ คือพินาศตลอดกาลในนรก ลองคิดดูซิว่า เหตุใดพระเยซูจึงต้องถูกตรึงที่ไม้กางเขน ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า พระเจ้าจำต้องลงโทษคนบาป ซึ่งต้องรับโทษอันอุกฉกรรจ์ แต่โดยเหตุที่พระองค์ไม่ประสงค์ที่จะให้มนุษย์ต้องรับโทษรุนแรงถึงขนาดนั้น พระองค์จึงส่งพระเยซูให้เสด็จลงมารับโทษแทนเรา โดยการสิ้นพระชนม์อย่างทรมาณที่ไม้กางเขน

2. ทางแห่งความรอด

ทางแห่งความรอดคือการอภัยในความผิดบาป พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีกรยกบาป” (ฮีบรู 9:22) สมมุติว่าคนหนึ่งเป็นหนี้คนอื่นหนึ่งมากมายและทำใบกู้ยืมเงินให้ ทรายใดที่ยังไม่ชำระเงินให้ครบเขาก็ยังเป็นหนี้ผู้นั้นเอง ในทำนองเดียวกัน ถ้าไม่มีโลหิตไหลออก ก็ไม่มีกรยกบาป โมทนาพระคุณพระเยซูคริสตเจ้า ที่ทรงหลั่งพระโลหิตของพระองค์บนไม้กางเขนลบล้างบาปของเรา นี่แหละคือวิธีที่คนบาปจะได้รับความรอด

การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ชี้ให้เห็นถึง

1) ความร้ายแรงของความผิดบาป เพราะทำให้พระบุตรของพระเจ้าต้องตาย
2) ความชอบธรรมของพระเจ้า พระเจ้าทรงใช้ความชอบธรรมของพระองค์ เป็นมาตรฐานในการลงโทษคนบาป การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูแสดงว่า พระเจ้าต้องลงโทษคนบาปอย่างแน่นอน

3) ความรักของพระเจ้า พระเจ้าทรงรักมนุษย์ ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้มนุษย์ต้องถูกลงโทษ แต่พระองค์ไม่อาจจะลืมนอ่วยให้ได้ จึงได้ทรงเตรียมทางรอดไว้ให้แก่เรา โดยประทานพระบุตรให้ตายแทนเราผู้เป็นคนบาป นับว่าเป็นความรักยิ่งใหญ่เอนกอนันต์โดยแท้

4) การเสียสละของพระเยซูแทนเรา เป็นการเสียสละด้วยชีวิต และต้องยอมรับความทุกข์เวทนาสุดที่จะกล่าวโดยที่พระองค์มิได้มีความผิดอะไรเลย และไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้นแต่เพราะความเสียสละอย่างใหญ่หลวงของพระองค์นี้แหละจึงทำให้เราเป็นอิสระจากโทษทัณฑ์ของพระเจ้า

มีเรื่องเล่าว่า นานมาแล้วมีนักโทษคนหนึ่งเมื่อถูกนำตัวมาศาล ก็จำผู้พิพากษาได้ว่าเป็นพี่ชายของตน ระหว่างการพิจารณาคดี เขาได้ขอร้องให้พี่ชายช่วย แต่พี่ชายปฏิเสธ และถูกตัดสินตามกฎหมายก็ต้องประหารชีวิตในเช้าตรู่ของวันรุ่งขึ้นเขารู้สึกเสียใจมาก เพราะพี่ชายเป็นถึงผู้พิพากษา แต่ก็ยังช่วยเหลือกันไม่ได้ ในตอนดึกของคืนนั้น ขณะที่เขากำลังนั่งครุ่นคิดอยู่ ก็เห็นชายคนหนึ่งสวมเสื้อคลุมเดินมาหาเขา ชายคนนั้นได้พูดว่า “เมื่อเช้าพี่ได้ตัดสินประหารชีวิตเจ้า เพราะเวลานั้นพี่เป็นผู้พิพากษา จึงต้องทำตามกฎหมายของบ้านเมือง แต่เดี๋ยวนี้พี่ทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นพี่ จึงมาช่วยน้อง น้องจงสวมเสื้อคลุมของพี่แล้วเดินออกไปเถิด ผู้คุมเขาไม่สังเกตหรอก น้องต้องไปให้ไกลแล้วกลับตัวใหม่เป็นคนดีนะ และพี่ก็จะอยู่ในคุกแทนน้อง” พอรุ่งเช้าพี่ชายก็ถูกพาไปประหาร อีกสองวันต่อมาข่าวก็ลือไปทั่วเมืองว่าผู้พิพากษาได้ตายแทนน้องชาย นี่เป็นอุทาหรณ์ที่แสดงถึงความเสียสละทำนองเดียวกับพระเยซูคริสต์ ถ้าพระเยซูไม่ตายแทนเราแล้ว เราข่อมไม่มีทางรอดได้เลย

3. เรารู้ว่าเราได้รับความรอดแล้ว

ท่านได้รับความรอดแน่แล้วหรือ? นี่เป็นปัญหาสำคัญยิ่งที่บางคนยังสงสัยอยู่ แต่พระเยซูทรงประสงค์จะให้เราแน่ใจในปัญหานี้ ถ้ายังไม่แน่ใจก็จงเปิดพระธรรม 1 ยอห์น 5:13 ซึ่งว่า “ข้อความเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เขียนฝากมายังท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าท่านมีชีวิตอันจำริญเป็นนิรันดร์ คือมายังท่านทั้งหลายที่ได้เชื่อในพระนามพระบุตรของพระเจ้า”

ถ้าท่านยังไม่ได้รับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด แน่แน่นอนท่านย่อมไม่รู้ว่าความรอดคืออะไร แต่ถ้าท่านเชื่อตามข้อที่เขียนไว้ข้างบนและวางใจในพระโลหิตของพระองค์ว่า *ชำระบาปของท่านได้* ท่านก็แน่ใจได้ว่าท่านรอดแล้ว บางคนเป็นคริสเตียนตั้งนานแล้ว ยังไม่รู้ว่าตัวเองรอดหรือยัง ทั้งนี้เพราะเขาไม่ได้อ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่ง “มีฤทธิ์อาจให้ท่านได้ปัญญาถึงที่รอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์” นั่นเอง (2 ทิโมธี 3:15) เมื่อเราเห็นคุณค่าของพระคริสตธรรมคัมภีร์ เราก็ควรศึกษาให้รู้มากยิ่งขึ้น เพราะเป็นประโยชน์แก่ชีวิตจิตใจของเรามากมายและตอบปัญหาข้อนี้ให้เราได้อย่างใจและอย่างแจ่มแจ้งทีเดียว *บัดนี้เรารู้แน่แล้วว่าเรารอดแล้ว* เพราะอาจารย์เปาโลกล่าวว่า “ข้อความเหล่านี้เขียนมาเพื่อท่านทั้งหลายจะรู้ว่า ท่านมีชีวิตอันจำริญเป็นนิรันดร์”

4. เราได้รับความรอดเมื่อใด?

“เพราะว่าพระองค์ตรัสแล้วว่า เราได้ฟังท่านในเวลาอันชอบและเราได้สงเคราะห์ท่านในวันแห่งความรอด นี่แน่ะ บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ นี่แน่ะ บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด” (2 โครินธ์ 6:2)

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งซึ่งคนเป็นอันมากไม่สู้จะเข้าใจนักคือเราได้รับความรอดเมื่อใด? มีหลายคนเข้าใจผิดคิดว่า การที่จะรู้ว่าเราได้รับความรอดหรือไม่นั้น ต้องรองจนกว่าจะตายเสียก่อน หากได้ขึ้นสวรรค์ก็เป็นอันว่ารอด แต่ถ้าต้องลงนรก ก็เป็นอันว่าไม่รอด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ บุคคลเหล่านั้นถืออนาคตเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ทำนองเดียวกับโจรที่ถูกตรึงข้าง ๆ พระเยซู ซึ่งได้กลับใจใหม่ และทูลแก่พระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพเจ้า เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปแผ่นดินของพระองค์” (ลูกา 23:42) นั่นเอง

แต่ถ้าเราวิเคราะห์ถึงข้อพระธรรมข้างต้น ซึ่งว่า “บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ บัดนี้เป็นเวลาแห่งความรอด” ประกอบกับคำตอบที่พระเยซูทรงตอบแก่โจรผู้นั้นว่า “แท้จริง เราบอกเจ้าว่าวันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในแผ่นดินสวรรค์” แล้วก็จะเข้าใจได้ว่า ความรอดเป็นเรื่องของปัจจุบัน ไม่ใช่เรื่องของอนาคต เรารับเอาพระเจ้าให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราเมื่อใด ก็รอดเมื่อนั้น

5. ความรอดมิใช่ผลของการประพฤติ

“ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้น ก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช้แต่ตัวท่านทั้งหลายเอง แต่พระเจ้าประทานให้ ความรอดนั้นเป็นด้วยการประพฤติก็หามิได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้” (เอเฟซัส 2:8, 9)

หากความรอดเป็นผลของการปฏิบัติแล้ว คงไม่มีใครกล้าพูดว่าเขารอดแล้ว แต่เพราะว่า “เรารอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ” เราจึงรู้ว่าเรารอดแล้ว อนึ่งการที่กล่าวอ้างว่ารอดโดยพระคุณนั้นไม่ใช่เป็นการอวดตัว แต่เป็นการยกย่องพระเจ้า

พระเยซูทรงตายบนไม้กางเขนแทนคนบาป นี่เป็นพระคุณของพระเจ้าโดยแท้ พระเยซูตรัสขณะถูกตรึงบนไม้กางเขนว่า “สำเร็จแล้ว” ทั้งนี้ หมายความว่าพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อความรอดของมนุษย์เสร็จสิ้นแล้ว ส่วนที่เหลือเป็นหน้าที่ของเราโดยเฉพาะ ซึ่งก็มีใช้งานหนักหนาอะไรเลย เพียงแต่เชื่อในพระองค์เท่านั้น ถ้าเราเชื่อและรับเอาพระองค์เป็นที่พึ่งก็จะได้รับความรอด จงเชื่อแล้วจะรอด ถ้าเชื่อเดี๋ยวนี้ก็รอดเดี๋ยวนี้

บางท่านอาจจะสงสัยว่า ทำไมจึงรอดกันง่ายนักก็ได้ ข้อนี้ขอตอบว่า ไม่มีอะไรง่ายกว่ารับเอาความรอดของพระเจ้า แต่ไม่เป็นการง่ายสำหรับพระเยซูเลยที่จะประทานความรอดแก่เรา พระบุตรของพระเจ้าต้องสละความสุขและสง่าราศี มารับความทุกข์ยากลำบากในโลกจนกระทั่งตายบนไม้กางเขนเพื่อให้เราได้รับความรอด

ประธานาธิบดีลินคอล์นแห่งสหรัฐอเมริกา มีความเชื่อว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้มีความเสมอภาคกัน จึงได้หาทางปลดปล่อยพวกนิโกรในประเทศนั้นให้ได้รับอิสระ มีคนเห็นชอบด้วยไม่น้อย แต่ที่ขัดขวางก็มาก ลงท้ายก็เกิดสงครามแต่ลินคอล์นชนะ จึงประกาศเลิกทาส พวกทาสก็ได้รับอิสรภาพไปตาม ๆ กัน แต่ก็ยังมีคนบางส่วนที่ยังไม่รู้ถึงการเลิกทาสนี้ ยังไม่ทราบถึงวิีกรรมของบุคคลเป็นอันมากที่ยอมหลังเลือด ขอมตายเพื่อเขา ขณะเดียวกันก็มีบางคนที่ทราบดี แต่ก็ยังคงพอใจในความเป็นอยู่ของตน จึงยังคงเป็นทาสเขาอีกต่อไป เปรียบดังคนบาปที่ไม่ยอมรับรู้ถึงการเสี่ยสละของพระคริสต์ และไม่ยอมเชื่อฟังพระองค์

ถ้าพวกทาสพยายามช่วยตัวเองให้เป็นไท เชื่อว่าจนกระทั่งปานนี้เขาก็ยังคงทำไม่สำเร็จ ทำนองเดียวกัน ถ้าเราจะช่วยตัวเองให้รอดก็ไม่มีหวังที่จะทำให้สำเร็จได้ เพราะไม่มีใครมีคุณงามความดี หรือมีความบริสุทธิ์พอที่จะช่วยตนให้รอดได้ พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวไว้ว่า เราทุกคนเหมือนสิ่งสกปรก ความชอบธรรมของเราเหมือนผ้าจืด (ดู อิสยาห์ 64:6) เราจึงจำเป็นต้องพึ่งพิงพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งบริสุทธิ์ผุดผ่องและอยู่เหนือสรรพสิ่งทั้งปวง แต่พระองค์ก็ยอมเสี่ยสละเพื่อเรา ทรงรับเอาความผิดบาป

ทั้งหลายแทนเรา โดยเหตุนี้เอง “พระเจ้าได้ทรงกระทำให้พระองค์นั้นผู้ไม่มีความผิดเป็นความผิด เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้าโดยพระองค์” (2 โครินธ์ 5:21)

ท่านผู้อ่านที่รัก ท่านไว้วางใจในพระราชกิจขององค์พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งยอมพลีพระชนม์เพื่อความรอดของท่านหรือไม่? ถ้าท่านไว้วางใจ เหตุใดท่านจึงไม่ทราบว่าคุณรอดแล้ว?

6. พระสัญญาที่เกี่ยวกับความรอด

“โดยความหวังว่าจะได้ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งพระเจ้าผู้ตรัสมาไม่ได้ ได้ตรัสสัญญาไว้ตั้งแต่ก่อนดึกดำบรรพ์” (ทิตัส 1:2)

เราทราบว่าเรารอดเพราะพระเจ้าบอกไว้ พระเจ้าไม่ทรงมูสาเป็นอันขาด พระสัญญาของพระองค์เป็นที่ไว้วางใจได้ ในพระคัมภีร์มีคำสัญญาเกี่ยวกับความรอดมากมาย ที่รู้จักดีก็คือ ยอห์น 3: 16 ซึ่งว่า “พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

ครั้งหนึ่งศิษยาภิบาลได้ถามหญิงชาวคนหนึ่งซึ่งเป็นคริสเตียนมานานกว่า 30 ปีว่า “คุณแม่ครับ คุณแม่รอดแล้วหรือยังครับ?” หญิงชาวนั้นตอบว่า “ยังไม่รู้เลย”

“คุณแม่อ่านพระธรรมยอห์น 3:16 บ้างหรือเปล่าครับ?” “แน่ซี” แกตอบ “ฉันอาจจะพลาดตอนอื่นแต่ไม่ใช่ตอนนี้ เป็นคริสเตียนมากกว่า 30 ปีแล้วนี่ ฉันจำได้ดีทีเดียว”

“เอาล่ะ ว่าจะให้ผมฟังหน่อยซีครับ”

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก” แกเริ่มต้นด้วยความแน่ใจ แล้วพูดต่อ “จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้น”

“เดี๋ยวก่อนครับ” ศิษยาภิบาลขัดขึ้น “คุณแม่เชื่อแล้วหรือยังครับ?”

“เชื่อแล้วหรือยัง? คายจริง” แกพูด “ก็เชื่อมากกว่า 30 ปีแล้วนี่นะ”

ศิษยาภิบาลจึงกล่าวต่อไปว่า “ท่องต่อไปซีครับ จะได้ว่าคนที่เชื่อแล้วได้รับอะไรบ้าง”

“...จะมีได้พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

พอหญิงชาวนั้นท่องมาถึงคำว่า “ชีวิตนิรันดร์” แกก็ตื่นตัวทันที และท่องซ้ำอีก “ทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

“นี่เป็นพระคำรับของพระเจ้านะครับ” เขาย้ำ “พระองค์ไม่ทรงโกหกเป็นอันขาด” ตั้งแต่นั้นมา แกก็รู้ว่าได้รับชีวิตนิรันดร์แล้ว ตลอด 30 กว่าปีที่แล้ว ๆ มา แกไม่รู้สึกลึกลับใจที่ได้รับความรอดเลย เพราะยังสงสัย และไม่รู้ตัวว่าได้รับความรอดแล้วหรือยัง

พระสัญญาของพระเจ้าเป็นรากฐานแห่งความเชื่อของเรา ถ้าไม่มีพระสัญญาแล้ว ความเชื่อย่อมจะดำรงอยู่ไม่ได้ ความรู้สึกของเราไม่แน่นอน คอยหลอกเราบ่อย ๆ พระคริสตธรรมคัมภีร์ทำให้เรารู้สึกถึงสภาพที่แท้จริง ท่านผู้อ่านที่รัก ถ้าท่านเป็นคริสเตียน จงยึดมั่นในคำสัญญาของพระเจ้า พระองค์ทรงซื่อสัตย์และรักษาคำมั่นสัญญาของพระองค์เสมอ

7. คำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตใจของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า”
(โรม 8:16)

ผู้ที่รอดแล้วจะรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงในชีวิต อันเป็นผลของพระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำเพื่อเขา เช่น

- (1) รู้สึกสำนึกในความผิดบาปที่ได้กระทำไปแล้ว และต้องการผู้ช่วย
- (2) รับสารภาพความผิดนั้นและกลับใจใหม่
- (3) รับเอาพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด และไว้ใจในพระโลหิตพิเศษของพระองค์ที่ชำระเขาให้พ้นจากบาป
- (4) มีความสุขที่ได้รับการยกโทษจากความผิดบาป

ขั้นแรก พระวิญญาณทรงทำให้เห็นถึงความผิดบาปของตนเอง และนำเขาให้เห็นถึงความจำเป็นที่พระเยซูต้องตายแทนเขาและเมื่อเขาได้รับเอาพระองค์เป็นที่พึ่งแล้ว พระวิญญาณก็ประทานความสุขและความยินดีแก่เขา

(5) มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างใกล้ชิดดุจบุตรกับบิดา “เพราะท่านทั้งหลายเป็นบุตรแล้วพระเจ้าจึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์ เข้ามาในใจของท่านทั้งหลายร้องว่า “อาบา” คือ พระบิดา” (กาลาเทีย 4:6) เขาสามารถอธิษฐานติดต่อกับพระเจ้าอย่างใกล้ชิด

(6) พ้นจากความเป็นทาสบาป และปราศจากความกลัว เพราะพระองค์ทรงสัญญาว่า “การปรับโทษไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1) ไม่จำเป็นต้องกลัวว่า จะตกเป็นนักโทษประหารของพระเจ้า หากแต่เป็นบุตรที่รักของพระองค์

- (7) ขอบคุณและสรรเสริญพระเจ้าที่พระเยซูทรงช่วยเขา

ท่านผู้อ่านที่รัก เมื่อท่านรอดแล้วท่านรู้สึกอย่างไรบ้าง? พระวิญญาณทรงทำอะไรในท่านบ้าง? ท่านสงสารหลายคนที่เรียกตัวเองว่าคริสเตียน แต่ไม่มีความรู้สึกดังกล่าวมานี้เลยหรือไม่? คริสเตียนเหล่านี้ มักเป็นคริสเตียนแต่ในนาม ไม่มีความซาบซึ้งในเนื้อแท้ของความเป็นคริสเตียนเลย บ้างก็เป็นเพราะเข้าใจผิดคิดว่าการเกิดในคริสเตียน พิธีบัพติศมา และศีลมหาสนิทเป็นองค์ประกอบอันเพียงพอแล้วที่จะให้เขาเป็นคริสเตียน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าบุคคลเหล่านี้ไม่แน่ใจในความรอดเลย

8. ชีวิตใหม่

“เราทั้งหลายเป็นกิจการของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นมาใหม่ในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้กระทำ การดีซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ก่อน ให้เราประพฤติตามนั้น” (เอเฟซัส 2:10)

ข้อนี้ น่าสังเกตจากพระธรรมข้อนี้ก็คือ “ความรอด” มิใช่ผลของการกระทำความดี แต่เป็นเหตุ ของการกระทำความดี ทั้งนี้เพราะความรอดของเราตั้งอยู่บนรากฐานของพระมหากรุณาธิคุณของพระ เจ้าและความเชื่อ ฉะนั้นเมื่อเราได้รับความรอดแล้ว ก็ยอมปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์ ซึ่งล้วนแต่อยู่ใน กรอบข่ายและแบบแผนแห่งความดีทั้งสิ้น ไม่เพิกเฉยเช่นเมื่อก่อนอีก ท่านยากอบกล่าวว่า “ความเชื่อ ที่ปราศจากความประพฤติก็ตายแล้ว”

ลักษณะของผู้ที่ได้รับความรอดแล้ว

(1) *ชอบอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์* “ทารกต้องการน้ำนมจันใด คนที่บังเกิดใหม่ก็ต้องการนม ฝ้ายวิญญานจันนั้น” พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงปรารถนาที่จะได้น้ำนมที่สมกับ ฝ้ายวิญญานและปราศจากอุบาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้พัฒนาขึ้นไปสู่ความรอดด้วยน้ำมนั้น” (1 เป โตร 2:2) เมื่อเขาอ่านก็จะรู้ว่าพระวิญญานทรงคลอใจให้เขาพอจะเข้าใจบ้าง สำหรับสิ่งใดที่เขาไม่เข้าใจ เขาก็ไม่เยาะเย้ยหรือเห็นเป็นเรื่องขบขัน

(2) *เกลียดชังความผิดบาป* แม้ว่าเขาจะยังไม่ชนะความผิดบาปโดยเด็ดขาด แต่เขาก็ต้องการ ความบริสุทธิ์อย่างจริงจัง เขาเห็นว่าการทำบาปนั้นเป็นสิ่งที่อับยศ ไม่ใช่เป็นของสนุกแม้ว่าบางทีเขาจะ แพ้ต่อบาปอยู่บ้าง แต่เขาก็ไม่มีความภาคภูมิใจในการกระทำนั้น ๆ เลย

(3) *มีความกระตือรือร้นในการเป็นพยานเพื่อพระเจ้า* อยากให้คนอื่นรอดเช่นเดียวกับตัวเขาเอง นี่คือข้อพิสูจน์ที่แท้จริงว่าเขารอดแล้ว

(4) *รักพี่น้องในพระคริสต์* และพอใจในการนมัสการร่วมกัน พี่น้องทั้งหลาย ชีวิตของท่าน เมื่อก่อนนี้ กับเมื่อเชื่อพระเยซูแล้วต่างกันอย่างไร? มีอะไรเปลี่ยนแปลงใหม่บ้าง?

9. ความรอดต่างกับชัยชนะ

“พระองค์นั้นทรงช่วยให้เราพ้นจากความตายอันใหญ่หลวงและพระองค์จะทรงช่วยเราอีก เราไว้ใจพระองค์ว่า พระองค์ยังจะทรงช่วยเราต่อไป” (2 โครินธ์ 1:10)

ความรอด ช่วยให้เราพ้นจากการถูกลงโทษเพราะความผิดบาป

ชัยชนะ คือการพ้นจากอำนาจของความผิดบาป

หลายคนยังไม่เข้าใจ เขาคิดว่าถ้าทราบใดที่ไม่อาจเอาชนะความผิดบาปได้ ตราบนั้นก็จะมีทางที่จะได้รับความรอดเลย ความคิดเห็นผิด ๆ เช่นนี้ เป็นเหตุให้เกิดความท้อถอย

ในพระธรรมโรม มีสามบทที่สำคัญมาก คือบทที่ 1, 7, 8 ซึ่งคริสเตียนทุกคนที่ต้องการให้ชีวิตเจริญก้าวหน้า ต้องทำความเข้าใจให้ดี บทที่ 1 กล่าวถึงสภาพของคนบาป บทที่ 7 กล่าวถึงสภาพของคริสเตียนที่ต่อสู้กับความผิดบาป ส่วนบทที่ 8 กล่าวถึงชีวิตของผู้ที่ชนะความผิดบาปโดยสมบูรณ์แล้ว ความผิดบาปในบทที่ 1 กับบทที่ 7 นั้นต่างกัน ในบทที่ 1 คนที่ทำบาปรู้สึกว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการสนุกสนาน (โรม 1: 32) กล่าวคือ ตนเองทำบาปแล้วก็ยังดีใจที่คนอื่นทำด้วย เป็นการกระทำที่ปราศจากความสำนึกผิด ในใจเขาไม่มีการต่อสู้ระหว่างความดีกับความชั่ว ส่วนในบทที่ 7 ผู้ที่เชื่อยังแพ้อำนาจบาปก็ทำบาปเหมือนกัน แต่เมื่อทำแล้ว ก็รู้สึกสำนึกในการกระทำนั้น ดังข้อพระธรรมที่ว่า “เจตนาดีของข้าพเจ้าก็มีอยู่ แต่ซึ่งจะทำคืนนั้นข้าพเจ้าหาได้กระทำไม่ ด้วยว่าการคืนนั้นซึ่งข้าพเจ้าปรารถนาทำ ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำ แต่การชั่วซึ่งข้าพเจ้ามิได้ปรารถนาทำ ข้าพเจ้าก็ยังทำอยู่ โอ้ข้าพเจ้าเป็นคนเข็ญใจจริง! ใครหนอจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความตายนี้?” (โรม 7:18, 19, 24) ในใจเขายังพอจะมีมโนธรรมที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างความดีกับความชั่วอยู่ แต่กล่าวโดยสรุปแล้ว ทั้งผู้ที่ไม่เชื่อในบทที่ 1 กับผู้เชื่อในบทที่ 7 ต่างก็อยู่ใต้อำนาจบาปด้วยกันทั้งคู่ แต่สภาพของคนสองประเภทนี้ต่างกันมาก บุคคลประเภทในบทที่ 1 *ควรแสวงหาความรอด* ส่วนบุคคลประเภทที่อยู่ในบทที่ 7 *ควรแสวงหาชัยชนะ* มีหลายคนที่อยู่ในประเภทบทที่ 7 คิดว่าเขายังมิได้รับความรอด แต่แท้จริงแล้วเขาได้รับความรอดโดยสมบูรณ์แล้ว เพียงแต่ยังไม่ได้รับชัยชนะเท่านั้น ถ้าเรามีสภาพเหมือนอย่างบทที่ 7 ก็แสดงว่ารอดแล้ว เพราะคนที่วิญญาณตายด้านไปแล้ว ย่อมไม่มีความสำนึกในความผิดบาปของตน แต่คนที่บังเกิดใหม่เท่านั้นที่จะรู้สึกว่ามีการสู้รบระหว่างความดีกับความชั่ว สัตว์ที่ตายแล้วย่อมปล่อยให้แมลงวันตอมอย่างสบาย แต่ที่มีชีวิตอยู่ย่อมพยายามไล่แมลงวันจนสุดความสามารถ เรื่องนี้เป็นฉันใดความรอดก็เป็นฉันนั้น ถ้าเรารู้สึกว่ามีการสู้รบระหว่างเนื้อหนังกับวิญญาณ ก็แสดงว่าเราเกิดใหม่ และรอดแล้ว แต่อย่าเพิ่งภูมิใจ หรืออย่าหยุดแค่นี้ จงพยายามเอาชนะต่อบาปให้ได้ เมื่อพระวิญญาณกับเนื้อหนังสู้รบกัน จง

เข้าข้างพระวิญญาณ เพราะพระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “จงดำเนินตามพระวิญญาณ และท่านจะไม่ได้ประพฤติดำเนินตามราคะตัณหาของเนื้อหนัง” (กาลาเทีย 5:16)

ความรอดนี้เสรีจเรียบร้อยในทันที แต่ชีวิตอันมีชัยมิได้สิ้นสุดหรือเกิดผลเพราะการกระทำอันจำกัดเพียงแค่นั้น หากแต่หมายถึงการต่อสู้ตลอดทุกเวลา นาที ตราบที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกพระธรรมข้อเดียวก็ช่วยให้รอดได้ บางคนรอดเพราะอ่านพระธรรมยอห์น 3: 16; 5:24 หรือ โรม 10:9 เพียงแต่มีความเชื่ออย่างจริงใจก็พอแล้ว แต่กว่าจะบรรลุสู่ชีวิตแห่งความมีชัยได้ก็อาจต้องอ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่ม คือข้อแนะนำทั้งหมดของพระเจ้า เมื่อท่านรอดพระวิญญาณก็จะเข้ามาในใจของท่านทันที แต่กว่าจะมีชีวิตใหม่หรือชีวิตแห่งความมีชัยได้ ท่านก็ต้องเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การรับเอาพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ทำให้เราได้รับความรอด แต่ชีวิตใหม่ได้มาด้วยการถวายชีวิตของเราให้แก่พระองค์ และยกย่องพระองค์ให้เป็นเจ้าชีวิต ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราควรเข้าใจข้อแตกต่างเหล่านี้ให้ดี

จาก 2 โครินธ์ 1: 10 ทำให้เรารู้ว่า พระเจ้าช่วยเราสามประการ คือ

1. “ช่วยให้เราพ้นจากความตายอันใหญ่หลวง” นี่แหละคือความรอด เป็นการเปลี่ยนจากความตายมาสู่ชีวิตที่พ้นโทษสำหรับชาวเมืองโครินธ์ได้รับความรอดทันทีเมื่อเขาเชื่อ ดังนั้นความรอดจึงเป็นเรื่องของอดีต

2. “และพระองค์จะทรงช่วยเราอีก” ตอนนี้แหละที่เราเรียกว่า “ชีวิตใหม่” เป็นการช่วยให้พ้นอำนาจบาป เป็นงานที่ทำทุกวัน ทุกชั่วโมง จึงเป็นเรื่องในปัจจุบัน

3. “และยังจะทรงช่วยเราต่อไป” คือช่วยให้พ้นบาปเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา นี่เป็นเรื่องในอนาคต

สำหรับผู้ที่ได้รับความรอดแล้ว ย่อมผ่านพ้นภาวะในข้อ 1 ไปแล้ว เขากำลังอยู่ในภาวะของข้อ 2 และตั้งความหวังสำหรับข้อต่อไป บัดนี้ท่านรู้สึกว่าได้รับการช่วยเหลือในข้อหนึ่งแล้วหรือยัง?

10. ความรอดต่างกับบำเหน็จ

“ผู้ใดจะวางรากชนิดอื่นอีกไม่ได้ นอกจากที่วางไว้แล้วคือพระเยซูคริสต์ และเขาจะเอาทองคำ เงิน หรือเพชรพลอย หรือจะเอาไม้ หนุ่ยแห้ง หรือฟาง มาก่อขึ้นบนรากนั้น การของทุกคนก็จะได้ปรากฏแจ้ง ด้วยว่าวันเวลานั้นจะเห็นได้ชัดเจน เหตุว่าจะเห็นชัดได้ด้วยไฟ และไฟนั้นจะได้ทดลองดู การของทุกคนว่าเป็นอย่างไร ถ้าการของผู้ใดที่ก่อก่อขึ้นบนรากนั้นทนอยู่ได้ ผู้นั้นจะได้บำเหน็จ ถ้าการของผู้ใดไหม้เสีย ผู้นั้นก็จะขาดบำเหน็จ แต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนดังรอดจากไฟ (1 โครินธ์ 3:11-15)

พระเยซูคริสต์เป็นรากฐานแห่งความรอดของเรา “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งเป็นที่รอดแก่เราทั้งหลายไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” (กิจการ 4:12) ผู้ที่อยู่บนรากฐานนี้ คือผู้ที่เชื่อพระเยซู ย่อมได้รับความรอดแต่หลังจากรับความรอดแล้ว เขาก็อาจจะดำเนินชีวิต ผิดแผกไปเหมือนวัตถุต่าง ๆ ที่ใช้สร้างบ้าน พระเจ้าจะพิพากษาชีวิตของผู้เชื่อแต่ละคน คล้ายกับพิสูจน์ คว้าส่วนต่าง ๆ นั้นสร้างด้วยอะไร ถ้าเราเชื่อสัตย์ รักพระเจ้าด้วยสุดใจสุดจิต รักยาตัวให้สะอาดบริสุทธิ์ เอาชนะมาร โลก ความคิดบาป และทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าเสมอ เราจะเหมือนคนที่ใช้เงินทองและเพชรพลอยในการก่อสร้าง พระองค์จะประทานบำเหน็จให้เรา แต่ถ้าเราเป็นเพียงผู้ที่เชื่อแต่ปากเท่านั้น ไม่รักพระเจ้าจริง หรือไม่ปฏิบัติต่อพระองค์ เป็นมิตรกับโลก ทำตามคัมภีร์ของเนื้อหนัง ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เสียดพระทัย ก็จะเหมือนคนสร้างบ้านด้วยไม้หนุ่ยหรือฟาง เขาก็จะขาดบำเหน็จอย่างแน่นอน พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวถึงบุคคลประเภทนี้ว่า เขาก็ได้รับความรอดเช่นกันแต่ปราศจากบำเหน็จ เปรียบดังรอดจากไฟ ดังนั้นความรอดกับบำเหน็จจึงต่างกัน

พึงจำไว้ว่า ความรอด เป็นของที่พระเจ้าประทานให้เปล่า ๆ เมื่อเราเชื่อในพระเยซูก็รอด ส่วนบำเหน็จนั้น เป็นรางวัลให้ตามผลงาน หลังจากที่ได้รับ ความรอดแล้ว ซึ่งอาจมากน้อยผิดแผกกันหรือบางคนอาจไม่ได้รับเลยก็ได้ เช่นเดียวกับนักเรียนซึ่งอาจสอบได้ทั้งชั้น แต่บางคนได้รับรางวัลและเกียรติอันสูงส่ง แต่บางคนไม่ได้อะไรเลย ดังนั้นผู้เชื่อทุกคนที่รอดแล้ว จึงไม่ควรหวังที่จะไปสวรรค์อย่างเดียวเท่านั้น ขอให้เราแข่งขันกัน อุทิศชีวิตเพื่อการงานของพระเจ้า เพื่อรับรางวัลจากพระองค์ อย่าเป็นผู้เชื่อเพียงเพื่อเอาตัวรอดเท่านั้น แต่ต้องแสวงหาวิญญาณของผู้อื่นถวายพระเจ้าด้วย

11. ความรอดเป็นสิ่งที่ยั่งยืนนิรันดร

“เราให้ชีวิตนิรันดรแก่แก่นั้น แก่นนั้นจะมีได้พินาศเลยเป็นนิรันดร์ และจะไม่มีผู้ใดชิงแก่นนั้นไปจากมือของเราได้ พระบิดาของเราที่ประทานแก่นนั้นแก่เรา เป็นใหญ่กว่าสารพัดทั้งปวง และไม่มีผู้ใดอาจชิงแก่นนั้นจากพระหัตถ์พระบิดาของเราได้” (ยอห์น 10:28, 29)

ถ้าความรอดไม่ยั่งยืนเป็นนิรันดร์แล้ว ก็ย่อมจะไม่มีคุณค่าสัก ไม่สมกับที่องค์พระเยซูคริสต์ต้องเอาพระชนม์ชีพเข้าแลก และคริสเตียนทั้งหลายก็คงไม่กล้ากล่าวอ้างได้อย่างเต็มที่นักกว่า เขารอดแล้ว แต่ขอบพระคุณพระเจ้า ที่ความรอดของพระองค์ไม่เป็นอย่างนั้น พระโลหิตของพระองค์แลกกับความผิดบาปของเราได้โดยไม่มีที่สิ้นสุด (ฮีบรู 9: 12)

พระองค์ประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่เรา คำว่า “นิรันดร์” แปลว่า “สืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์” ดังนั้นความรอดของเราจึงไม่มีวันสิ้นสุด ทุกคนที่มีชีวิตนิรันดร์จะไม่พินาศ แต่จะอยู่ในอ้อมพระหัตถ์ของพระเยซูและพระบิดาเจ้าเสมอ พระองค์ทรงรักษาเราไว้จนถึงวันนั้น (1 เธสะโลนิกา 5:23) พระเยซูจะช่วยทุกคนที่มาหาพระเจ้าโดยทางพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ เพื่อจะได้ช่วยเหลือความให้แก่คนเหล่านั้น (ฮีบรู 7:25) พระเยซูทรงพระชนม์อยู่ตลอดไป พระองค์ทรงพระชนม์อยู่เช่นใด เราก็มีชีวิตอยู่เช่นนั้น พระเจ้ากับเรามีความสัมพันธ์กันดังบิดากับบุตร เป็นความสัมพันธ์ที่แนบแน่นเกินกว่าจะตัดจากกันได้ การติดต่อระหว่างพระเจ้ากับเราอาจชะงักไปบ้างเพราะความผิดบาปของเรา แต่ความรอดนั้นมั่นคงมาก เราจึงไม่ต้องวิตกว่าเราจะต้องพลัดพรากไปจากพระเจ้าเลย

12. เราได้รับประโยชน์อะไรจากการที่รู้ว่าได้รับความรอดแล้ว?

“ข้อความเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เขียนฝากมายังท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะรู้ว่า ท่านมีชีวิตนิรันดร์ คือมายังท่านทั้งหลาย ที่ได้เชื่อในพระนามพระบุตรของพระเจ้า” (1 ยอห์น 5:13)

ถ้าการที่เรารู้ว่าเรารอดนั้นไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว ท่านอัครสาวกยอห์นจะไม่เขียนไว้อย่างนี้เลย

ประโยชน์ที่เราได้รับจากการที่รู้ว่า เราได้รับความรอดแล้ว พอจะสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้มีความหวังใจในชีวิต คนที่ยังไม่รู้แน่ถึงข้อนี้จะต้องกลุ้มใจไม่น้อย เขาจะสบายใจได้อย่างไร เมื่อไม่รู้ถึงทิศทางในอนาคตของตน

มีเรื่องเล่าว่า ชายคนหนึ่งขับรถม้าไปพบคนแบกของหนักกลางทาง จึงเชิญให้ขึ้นรถ แต่เมื่อขึ้นบนรถแล้ว ชายผู้นั้นก็ยังคงแบกของหนักอยู่ ไม่ยอมวางบนพื้น เจ้าของรถม้าจึงถามว่า “แบกไว้ทำไมให้หนักเปล่า ๆ” ชายคนนั้นตอบว่า “ถ้าพึ่งตัวผมก็หนักอยู่แล้ว จะเอาน้ำหนักของไปเพิ่มอีกทำไม” เขาไม่คิดว่าถึงอย่างไรรถก็รับน้ำหนักอยู่แล้ว ไม่ว่าจะแบกไว้เองหรือวางไว้ ณ ที่ใดในรถ ผู้เชื่อหลายคนที่ยังคงอยู่ในสภาพเดียวกันนี้ ยังกังวลอยู่กับสิ่งที่ไม่จำเป็น กล่าวคือ บุคคลเหล่านี้ แม้จะเชื่อฟังในพระเยซูแล้ว แต่ก็ยังเป็นกังวลอยู่ จึงขาดความชื่นชมยินดีและความมั่นใจในความรอด และกลายเป็นคริสเตียนอ่อนแอ เพราะเขาไม่รู้ว่ “ความโสมนัสยินดีแห่งพระเยซูคริสต์ เป็นกำลังของพวกเจ้าทั้งหลาย” (เนหะมีห์ 8:10)

(2) ทำให้เพิ่มความเคารพยำเกรงพระเจ้ายิ่งขึ้น การที่รู้จักกันดีนั้น ต้องมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน ฉะนั้นเมื่อเราใกล้ชิดกับพระเจ่มากเท่าใด เราก็จะรู้ถึงพระมหากษัตริย์คุณที่พระองค์ทรงมีต่อเรามากขึ้นเท่านั้น และเมื่อเรารู้ถึงความรัก ความห่วงใย ความอดกลั้นและความเสียสละของพระองค์ เช่นนี้แล้วเราก็ย่อมจะมีความยำเกรงพระองค์ ไม่กล้าฝ่าฝืนน้ำพระทัยของพระองค์ เป็นผลให้ชีวิตของเราบริสุทธิ์ผุดผ่อง

(3) สามารถเป็นพยานได้ด้วยความมั่นใจ เพราะเมื่อตนมีความมั่นใจในความรอดแล้ว ย่อมเป็นพยานได้อย่างเข้มแข็งหนักแน่น ไม่เคอะเขิน หรือกระดากใจ สามารถชี้ทิศทางให้แก่ผู้ที่หลงหายให้บรรลุสู่เป้าหมายได้โดยถูกต้อง อาจารย์เปาโลกล่าวไว้อย่างหนักแน่นและชัดเจนว่า “จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าแล้วท่านจะรอดได้” การที่ท่านสามารถกล่าวได้เช่นนี้ ก็เพราะท่านมีความเชื่อมั่นในพระองค์อย่างเต็มที่นั่นเอง พระเยซูตรัสกับคนที่พระองค์ทรงขับผีออกว่า “จงกลับไปบ้านของตัว และบอกชาวบ้านถึงเรื่องการใหญ่ซึ่งพระเจ้าได้กระทำแก่เจ้า” ถ้าพระเจ้าไม่สามารถกระทำตามสัญญาของ

พระองค์ได้แล้ว คริสเตียนจะกล้าประกาศแก่ผู้อื่นได้อย่างไร การที่ผู้เชื่อเป็นอันมากไม่กล้าเป็นพยานเพื่อพระเยซู ก็เพราะไม่แน่ใจว่าตนเองรอดแล้วหรือยังนั่นเอง ฉะนั้น ถึงกล้าเป็นพยานก็ไม่หนักแน่นเท่าที่ควร

(4) *ทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย* เพราะพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้เรา รู้ และมั่นใจในความรอดที่พระองค์ประทานให้แก่เราโดยทางพระบุตรของพระองค์อยู่แล้ว ฉะนั้นการกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์จึงไม่เป็นผลเสียแต่อย่างใด มีแต่จะทำให้ชีวิตรุ่งเรืองยิ่งขึ้น

ขอพระเจ้าจงช่วยให้เราเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับความรอดของพระองค์ และมีความมั่นใจว่า บัดนี้ เราได้รับความรอดแล้ว

“อาชญากรรมของคริสเตียน”

หนังสือดีอีกเล่มหนึ่งที่ควรค่าแก่การอ่านอย่างยิ่ง **อาชญากรรมของคริสเตียน** เป็นหนังสือที่ชี้ให้เห็นถึงแง่มุมหนึ่งอีกด้านหนึ่งของชีวิตคริสเตียนว่า ความเป็นอาชญากรนั้นอาจเกิดขึ้นกับตัวเราได้เสมอ ไม่จำเป็นจะต้องจำกัดเฉพาะเพียงในตัวบทกฎหมายเท่านั้น

ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ เป็นชีวิตที่ละเอียดอ่อน ความผิดทั้งหลายที่เราเพิกเฉยเห็นว่าไม่สำคัญ อาจเป็นความผิดที่อุกฉกรรจ์ในสายพระเนตรของพระเจ้าก็ได้

อาชญากรรมของคริสเตียน มีใช้หนังสือที่มีจุดมุ่งตีแผ่ให้เห็นข้อบกพร่องของคริสเตียนแต่เพียงด้านเดียว หากมีจุดมุ่งที่จะให้คริสเตียน ขจัดข้อบกพร่องเหล่านั้นให้สิ้นไปให้สมกับเป็นคนของพระเจ้าโดยแท้

ราคาเล่มละ 4.00 บาทเท่านั้น

สั่งซื้อได้ที่

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์

นครหลวง ๑, 4